

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 4192/2019
24.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Игор Симић, адвокат из ..., против туженог Саобраћајног предузећа „Ласта“ АД Београд, из Београда, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 628/19 од 07.06.2019. године, у седници одржаној 24.06.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 628/19 од 07.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1656/18 од 05.12.2018. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење туженог о отказу уговора о раду бр. .. од 28.05.2012. године и да се обавезе тужени да га врати на рад. Одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 628/19 од 07.06.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Одбијен је захев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка прописана одредбом члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на друге повреде поступка због којих се сагласно члану 407. став 1. ЗПП ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је био запослен код туженог на неодређено време, распоређен на послове кондуктера. Побийеним решењем туженог .. од 28.05.2012. године, тужиоцу је престао радни однос са 23.04.2012. године, због престанка потребе за његовим радом услед технолошких, економских и организационих промена. Одлуком туженог од 03.04.2012. године, промењен је и допуњен Правилник о организацији и систематизацији послова туженог, тако да је у оквиру ПО за М и МС смањен број извршилаца на пословима кондуктера (на којима је тужилац радио) са 25 на 14. Тужиоцу је упућена понуда за закључење анекса уговора о раду од 15.05.2002. године, ради премештаја на рад код другог послодавца који је преузео послове наплате карата и контроле путника у смислу члана 171. тачка 4. Закона о раду. Тужилац је одбио потписивање таквог анекса уговора о раду и поднео молбу 23.04.2012. године, којом је захтевао да буде проглашен технолошким вишком у складу са чланом 179. тачка 9. Закона о раду, уз исплату отпремнине. Након тога побийеним отказним решењем од 28.05.2012. године, тужиоцу је отказан уговор о раду због престанка потребе за његовим радом услед организационих промена, уз исплату отпремнине у износу од 329.879,87 динара.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови применили материјално право из члана 179. став 1. тачка 9. Закона о раду када су као неоснован одбили тужбени захтев тужиоца дајући за своју одлуку јасне и довољне разлоге које као правилне прихвата и овај суд.

Одредбом члана 179. став 1. тачка 9. Закона о раду („Службени гласник РС“, број 24/05, 61/05, 54/09) прописано је да послодавац може запосленом да да отказ уговора о раду ако за то постоји оправдани разлог и ако услед технолошких, економских или организационих промена престане потреба за обављањем одређеног посла или дође до смањења обима посла.

Побийено решење је и по оцени Врховног касационог суда донето у складу са одредбом члана 179. став 1. тачка 9. Закона о раду као технолошким вишком. Тужени је сходно утврђеним организационим променама спровео поступак утврђивања запослених за чијим је радом престала потреба, (међу којима је и тужилац) без доношења програма и као једну од мера за запошљавање обезбедио рад код другог послодавца, па је у том смислу тужиоцу понуђено да пређе на рад код другог послодавца „Арех solution technology“ ДОО у ком смислу је тужиоцу достављена понуда за закључење уговора о раду (понуђена измена уговорених услова рада, ради обезбеђивања остваривања права из члана 155. став 1. тачка 5. овог Закона – упућивање на рад код другог послодавца) коју он није прихватио, већ је 23.04.2012. године поднео молбу да га тужени прогласи технолошким вишком уз исплату отпремнине. Радни однос му је престао 31.05.2012. године, а отпремнина му је исплаћена. Тужиоцу је отказ уговора о раду дат из разлога технолошких, економских или организационих промена услед којих је престала потреба за обављањем посла кондуктера на ком је тужилац радио. Стога чињеница да тужилац није прихватио понуду за закључење анекса уговора о раду у смислу одредбе члана 179. тачка 7. Закона о раду, решење не чини незаконитим, јер то није био отказни разлог, па нису основани ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права. Ово посебно код чињенице да је код туженог постојао вишак запослених, а да је тужилац молбом захтевао да му престане радни однос као технолошким вишком.

Имајући у виду да је тужиоцу уговор о раду законито отказан, неоснован је његов захтев за враћање на рад, у смислу члана 191. став 1. Закона о раду.

Осталим наводима ревизије понављају се жалбени разлози који су били предмет правилне и потпуне оцене другостепеног суда и оспорава утврђено чињенично стање, што није дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. став 2. ЗПП.

На основу члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић